

REVISTA ECONOMICĂ

ORGAN FINANCIAR-ECONOMIC

Proprietatea și organul oficial al Asoc. instit. financiare românești din Ardeal, Banat, Crișana și Maramurăș „SOLIDARITATEA” Sibiu.

Inscris sub Nr. 22/1938 la Tribunalul Sibiu.

Apare odată pe săptămână.

Redacția și administrația: Sibiu, Strada Visarion Roman Nr. 1—3.

Abonamentul pe an: în țară: pentru autorități, bănci și întreprinderi Lei 500.—; pentru particulari Lei 400.—; pentru cooperative, funcționari publici, de bancă și comerciali Lei 300.—. În străinătate Lei 800.—. Taxa pentru inserțiuni: de fiecare □ cm. Lei 6.—

Fondator: **Dr. CORNEL DIACONOVICH.**

Director: _____

•••□•••

Redactor responsabil: **Dr. Mihai Velciu.**

S u m a r u l :

Experți economici. — Un ardelean intemeietor al naționalismului economic românesc. — După „Sărbătoarea Economică”. Doi negustori bihoreni. — Româizarea personalului din întreprinderi. — „Banca Centrală”, pentru Industrie și Comerț S. A., Turda-Cluj. — „Prima Ardeleană”, societate anonimă de asigurări generale. — Banca „Furnica”, societate anonimă Făgăraș. — „Banca Furnica”, soc. an. Făgăraș: Aviz.

Experți economiei

Evenimentele politice din ultimul timp se precipitează cu viteza și efectele unui cutremur de pământ. Complexul de inferioritate ce ni s'a sugerat de trecutele guverne, și-au adus roadele nefaste și omul cu oareșicare tragere de inimă către această țară și cu oareșicare judecată în treburile obștei, stă rușinat înaintea străinilor și își întoarce fața cu scârbă dela potențații fanfaroni și ticăloși de eri.

Este un lucru vădit că la București nu s'a știut aprecia unitatea națională, de care spre pildă Ungurii, dușmanii noștri cei mai mari, sunt așa de mândri. Potențațiilor dela București le-a fost deajuns să-și asigure aperitivele zilnice și metresele, și pompoasele cuvinte ca „Nicio brazdă” și „Granițe de foc și fier” au fost aruncate în neant la prima adiere mai aspră a politiceii. În loc ca în aceste două decenii să ne fi pregătit și noi, și tot banul să se fi folosit pentru înzestrarea și întărirea armatei, și tot omul dela 6 până la 60 de ani să se fi pus într'o formă potrivită în serviciul ei, am trăit într'un tembelism și corupțiune

atât de groaznică, încât azi suntem de puțină.

Între astfel de împrejurări nici nu se putea altfel, decât să facem compromisuri dăunătoare politice și economice cu acele puteri, cari — dacă noi aveam numai un pic de inteligență politică — ar fi trebuit de mult să ne fie un sprijin și o prietinie. A urmat deci convenția economică ca o primă penetrare menită să netezească penetrarea militară. A fost un cuiu a lui Pepelea de care s'au acățat succesiv cârligele alor fel de fel de pretenții până ce am fost prinși în mreaja propriei noastre superficialități.

S'a dovedit că nu am învățat nimic de când s'a făcut România Mare, ci am trăit ca săracul devenit peste noapte om bogat, mereu „în dulce iubilo”, fără grija zilei de mâine, cu toate că semne sinistre se îngrămădeau pe părții sălilor de benchetuală. A trebuit să recurgem deci la profesori străini, care să ne învețe minte cu „misiuni de instrucție”, par'că cei 2000 de ani de mizerii ar fi trecut peste poporul acesta, fără de nicio urmă. A trebuit să mai aflăm în zilele aceste, difuzut de radio București, că va veni în țară și o „misiune de experți economici” „deoarece intelectualitatea noastră a fost astfel decimată de ultima teroare politică, încât acuma nu mai avem oameni destul de luminați, pentru ca să putem pune în funcție aparatul nostru economic”. Pentru a mai lăsa o mică umbră de dubietate pentru publicul mai naiv, știrea a fost dată ca provenind dintr'un mare ziar din Berlin, dacă nu mă înșel, oficiosul „Berliner Börsen Zeitung”.

Suntem obișnuiți ca știri de mare însemnătate pentru țara noastră, să ne vină pe ocolșuri din marile centre din apus sau din Moscova, așa încât jena dela București nu mai induce în eroare pe nimeni, și putem fi siguri că în scurtă vreme „experții” se vor instala la noi conform programului.

De altfel întreaga situație economică dela Marea Nordică până la Marea Neagră este de așa fel, încât suntem și noi în orbita evoluției sale. Și mai cu seamă noi, fiindcă dacă bogățiile țării noastre au fost — cel puțin pentru cei sus puși — un izvor de fericire, între împrejurările critice de azi, ele pot deveni un izvor de nenumărate amărăciuni.

Păcatele trecutului se răzbună acuma fără de milă. Noi, Românii, cari am dat națiunilor din jurul nostru atâția oameni eminenti de conducere, noi să nu fim în stare a cârmui treburile noastre? Câte umiliri va mai trebui să suportăm?

Dar' să rămânem obiectivi. Complexul acesta de inferioritate de care se folosesc prietenii noștri dela Berlin, este în parte și vina noastră. O scurtă privire istorică asupra economiei noastre naționale ne va da dreptate, și să nu ne fie rușine a ne mărturisi faptele, căci numai privindu-le drept în față, vom putea găsi calea de îndreptare.

Până la urcarea pe tron a Principelui Carol I. în 1866, Principatele Unite erau lipsite de acel inventar economic, care este neapărat necesar pentru a pune în valoare bogățiile unei țări. Țara purta încă urmele unei gospodării orientale derăpănite. Pașalele turcești și huliganii lui Parvanloglu, trăiau încă în vie memorie. Lipseau șoselele, căile ferate, porturile, silozurile etc. Avea însă țara o seamă de oameni entuziasmați pentru progres și ridicarea națiunii din mocirla în care căzuse.

Carol I avea colaboratori pricepuți, sinceri și devotați atât lui personal, cât și țării. Sub o conducere înțeleaptă și fără de șovăeli, întreaga națiune s'a pus pe lucru pentru refacerea țării. Unde era nevoie, nu lipseau nici „specialiștii” străini, germani, francezi etc. Acesta era și un lucru natural, deoarece dacă lipsea inventarul economic, lipsa era tot atât de mare în școli, academii, universități, politehnici etc. Va să zică nu se formase încă puzderia de intelectuali de care suferim azi, și care amenință a deveni o plagă socială. În decurs de două decenii osatura întocmirilor economice, ca liniile ferate principale, podurile și șoselele naționale, porturile Galați și Brăila etc. erau puse la punct. Mai târziu au urmat apoi lucrările de

tehnică monumentală, ca podul dela Cernavoda, silozurile din porturile dunărene, construirea portului Constanța etc., așa încât la izbucnirea războiului mondial, aveam o țară mai mică dar înfloritoare. Situația economică era una dintre cele mai prospere și finanțele Statului în ordine. Valuta era fermă și circula atâta aur în țară, încât oamenii preferau mai bucuros biletele Băncii Naționale, deoarece erau mai portative. Eram între cele dintâi state exportatoare de cereale și concuram în unele specii cu Rusia și Argentina.

În primii ani ai războiului mondial din 1914—18 — în timpul neutralității — prosperitatea aceasta a crescut și mai mult. Intrarea în războiu schimbă întreg aspectul. De sub spuza strălucită a prosperării iasă la iveală tembelismul clasei conducătoare. Se constată că echipamentul tehnic al armatei este insuficient. Nu avem tunuri suficiente și de mare calibru. Fortificațiile după planul generalului belgian Brialmont, ridicate în jurul Bucureștilor se dovedesc a fi învechite și sunt abandonate după ce tunurile de mare calibru au fost demontate și puse pe afete. Experții străini constată că soldatul român e viteaz, însă armamentul nu corespunde și conducerea e proastă. Asistăm la dezastre militare și onoarea națiunii e mântuită numai cătră sfârșitul războiului, la Mărăști și Mărășești, Oituz etc.

În cursul acestor ani de războiu, economia națională e în plin declin. Averile agonisite se irosesc fără de urmă. Tezaurul Băncii Naționale, prin o încredere oarbă, este transportat la Moscova și dispare în marea revoluție rusească. Valuta noastră e în plină derută și Banca Națională devine o simplă presă de bancnote pentru trebuințele statului. Circulația fiduciară crește enorm și puterea de cumpărare a leului se reduce până aproape de zero.

Victoria antantei aduce o nouă schimbare în politică și economie. Un noroc care iese din comun, răsplătește marile jertfe de avuții și sânge aduse de țară, și azistăm la unirea tuturor Românilor. Prestigiul astfel augmentat al țării, aduce noi forțe în economia națională. Valuta se redresează și suntem în măsură a face operațiile de preschimbare a diferitelor valute din provinciile alipite. În industrie și comerț începe după încheierea păcii, o nouă operă de mare conjunctură, care culminează în a. 1926.

Între timp divergențele pe teren economic dintre fostele state beligerante din occident, iau proporții tot mai mari, cari sfârșesc prin introducerea prohibismului și a autarhiei. La noi

chestia agrară ia forme tot mai acute cari sfârșesc cu o nouă împroprietărire a țăranilor și cu Legea conversiunii datoriiilor. Ambele au avut efecte dezastruoase pentru economia țării. Prin reforma agrară s'a desființat o mare parte a latifundiilor. Urmarea a fost reducerea simțitoare a exportului care a sustras multe milioane venitului național, iar prin Legea conversiunii s'a dat o lovitură ireparabilă creditului. S'a intenționat o ridicare a clasei țărănești și rezultatul a fost tocmai contrar. De sistemul autarhic care în mod necesar a fost introdus și la noi, a profitat numai industria, care însă nu e românească.

Mână în mână cu dezastrele economice a mers deruta politică. O fugă după „putere“ a cuprins toate partidele politice și dacă nu te vindeai unui șef de partid, nu mai puteai ajunge la nimic. Politica era trambulina tuturor ambițioșilor și profitorilor. Averile statului au ajuns a fi obiecte de târguială pentru politicieni de influență, bogătași și societăți anonime. A început nu o guvernare, ci o exploatare a țării. Idealul unirei tuturor Românilor a fost atins, și o mentalitate morbidă, geneza căreia cade în sarcina cercetării viitorilor istorici, a cuprins conducătorii statului care nu puteau pricepe că menținerea patrimoniului național trebuie să fie un ideal național tot așa de mare, ca și câștigarea lui. O funcție de stat, la care se înghesue fiecare Român, este numai atunci apreciat, dacă pe lângă leafă „mai aduce ceva“. Mentalitatea aceasta este cauza demoralizării corpului funcționăresc. Nu exploatarea funcției de stat ar trebui să fie motivul intrării în slujba țării, ci îndeplinirea acelui ideal care are de scop conservarea și sporirea avuției naționale. Idealul acesta l-au avut slujbașii lui Carol I, dela moartea căruia încoace foarte puțin s'a făcut pentru înzestrarea țării. Am trăit din ceea ce au agonisit antecesorii noștri. Sub domniile care au succedat de atunci, nu s'a mai construit nicio linie ferată principală nicio construcție monumentală în serviciul economiei naționale. Au fost în schimb o serie nesfârșită de excrocherii și delapidări în sarcina statului.

Să nu să creadă că străinătatea nu este informată despre lucrurile acestea, și nu cunoaște situația dela noi. Dacă nu ar fi așa, nu ni s'ar fi aplicat loviturile date la cap din ultimele luni. Noi suntem în schimb aceia cari nu am fost informați de economia de războiu introdusă în țările cu revendicări teritoriale. Noi am fost aceia cari am dormit pe lauri douăzeci de ani, și nu am fost informați despre

fabricarea tancurilor de 70 tone, ale avioanelor de picaj și diferitele sisteme de motorizare ale armelor și vehiculelor.

Noi suntem aceia, cari am lăsat țăranimea în ignoranță și sărăcie, încât nu știe să-și facă o mâncare nutritivă, și nu e în stare să-și facă o gospodărie care să concureze în producție gospodăriile străine.

Una din bogățiile noastre cele mai mari, pădurile, nu sunt exploatate după principii moderne. S'a tăiat fără sistem, cu nemiluita, fără considerare la resădirea lor, așa încât dealuri și munți pleșuvi arată urmele unei exploatare fără de sistem și fără de scrupul. Minele noastre, în lipsă de capitaluri zac în mare parte neexploatare. Sunt atâtea și atâtea lipsuri în toate domeniile economiei noastre naționale, încât nu e de mirat dacă ele sunt cunoscute și experților străini.

Dacă acestei misiuni de experți îi va succede să creieze în variatele noastre exploatare de stat, un nou spirit de progres și un corp de slujbași conștii de datorința lor față de stat, și misiunea nu va fi numai un mijloc de exploatare în interes străin, atunci jertfele pe cari le aduce azi statul român, nu vor fi fost zădarnice.

E. VANCU.

Un ardelean întemeietor și doctrinar al naționalismului economic românesc:

— **Dionisie Pop Marțian.** —

— Pe marginea unui discurs de recepție. —

(Urmare și sfârșit.)

În sufletul lui Pop Marțian au vibrat însă și alte coarde decât acelea asupra cărora s'a oprit atențiunea d-lui Victor Slăvescu. Printre ele și coarda *poeziei*, și încă a celei mai grele dintre poezii, cea filosofică.

În biblioteca Academiei Române, Nr. I. 69.242, se află o broșurică de 27 de pagini, intitulată *Essemplu la essilatei din anulul 1848* de D. P. Marțian, care cuprinde o meditație în versuri albe. Meditația e închinată:

„Femeiloru Române

Nobiléloru părtașie

A pietetii de essilu

Inspiratoare a acestei meditațiune“.

Meditația e împărțită în patru părți, fiecare având în frunte câte un motto. Desigur nu putem vorbi de o poezie în care să aflăm elementele necesare acesteia, cu atât mai mult cu cât nu-l ajută nicio limbă armonioasă, găsim însă unele accente în care

¹⁾ Victor Slăvescu: *Vieța și opera lui Dionisie Pop Marțian*. Academia Română. Discursuri de recepție. LXXVIII. 1940 Mai 31.

tendința spre filosofie e deosebit de vizibilă, și în care se găsesc urmele unui foarte greu pesimism. Astfel „poetul“ scrie:

*Așa treceți minute, ore, zile, ani;
Înainte spre iarna vieții
Și încă n'am gustat din dulcele verii*

*Văd universul și nu știu de
forma lui vorbește spre mine,
Sau din mine vorbește o formă
către cei afară de mine.*

*Decurg dar viața
Tu vale de lacrimi;
Fantom fără valoare,
Ingrat înșelător.*

Din această înegurată stare sufletească îl scoate însă „exemplul exilatei“, în care admiră virtutea femeii și marea ei iubire de patrie, în avântul căreia poetul se reculege, se înseninează și se îndreaptă spre muncă:

*A fi binefăcătorul generațiilor viitoare
E desigur un ce, demn de ideea de om,
A lucra pentru fericirea comună
Este atât cât a se salva pe sine.*

În această meditație, găsim chiar și un mic pastel evocând răsăritul soarelui:

*Iată cum se ridică și umple țara de raze.
Privește cum se deschide inima floarei;
Vezi cum râde natura și lacrima ierbii se uscă.
Vulturul nerăbdător și el încearcă să zboare.
Vezi că noaptea dă semn fiilor ei spre a se retrage
De p'orizontul român și a face cale luminei.*

Renunțăm a mai cita și alte versuri. Cele de mai sus le-am reprodus numai pentru a contura cât mai clar sufletul acestui mare gânditor și luptător, economist al vremii lui Cuza-Vodă.

VASILE NEȚEA.

După „Sărbătoarea Economiei“.

Cu timpurile acestea de necazuri interne și sbucium internațional, a trecut aproape neobservată ziua de 31 Octombrie, care a fost consacrată acum 16 ani, la Milano, de congresul reprezentanților Caselor de Economii din 27 țări participante, ca sărbătoare mondială a economiei.

Doar câteva articole de ziar, un discurs rostit la radio, etc., ne-a reamintit de această importantă sărbătoare a vieții economice.

Se pare că spiritul care trebuie să însuflețească viața economică, este anchilozat, absorbit de alte preocupări și bătut de grija zilelor grele pe care le trăim.

Și tocmai astăzi, când țara noastră tinde spre o nouă renaștere, când conducătorii ei se sbat să-i croiască un drum mai bun și mai plin de fericire pentru românism; ar fi de dorit ca fiecare ramură a vieții sociale, culturale sau economice, să folosească orice prilej, pentru a se redeştepă din toropeala trecutului și a-și lua tot avântul posibil, pentru a păși cu încredere și nădejde, pe noua cale a desfinului acestui neam.

Nu sunt suficiente cuvintele frumoase și caracterizările pline de laudă, care se atribue factorului „economic“, denumind-o „virtute aplicată“, „disciplină în acțiune“, „atributul practic al cumpărării și al prevederii“, „factor de sănătate morală și materială“, etc.; ci este absolut necesar — mai ales astăzi, — ca sprijinirea și încurajarea economiei, în toate clasele sociale, să ia o formă activă, cu rezultate efective și realizări concrete.

Se pune însă întrebarea; din partea cui să pornească inițiativa?

Într'un stat cu un caracter accentuat de planificare a vieții economice, ne-am aștepta să răspundem, că guvernul este cel chemat să vină cu un plan pe o durată de câțiva ani, în care timp să se încurajeze într'un mod oarecare deosebit, formarea economiilor. Sau să se înceapă o „bătălie a economiilor“, cum se încearcă în multe alte domenii de activitate.

Oricare ar fi procedeul urmat, acest teren de realizare economică este cam spinos și buna reușită depinde atât de factorul material, cât și în deosebi de cel psihologic.

Desigur că oficialitatea ar putea obține rezultate mai eficace în legătură cu ameliorarea condițiilor economice pentru formarea economiilor și ar putea avea o oarecare influență asupra factorului psihologic.

Însă pentru încurajarea economiilor și strângerea lor, acțiunea ar trebui să pornească din însăși convingerea păturilor noastre sociale.

Căci a economisi înseamnă de cele mai multe ori, a renunța la cheltueli nefolositoare, a evita risipa, a stăvili înclinările negative, nesănătoase și dăunătoare, ale individului.

Un om care are ceva pus deoparte, nu este un „desarmat în fața vieții, deci un desnădăjduit“, ci „el privește cu liniște și optimism încercările prezentului ca și surprizele viitorului“.

Să nu uităm, că economia nu este numai o disciplină compresivă, de înfrânare a cheltuelilor inutile și deci oarecum statică, ci ea stimulează voința, regenerează munca și conservă mai bine roadele acesteia. Numai prin muncă și economie s'a putut merge pe calea progresului, spre o mai bună stare materială și morală. „Pe principiul agonisirii și al formării rezervelor, s'a întemeiat dezvoltarea for-

perda, o văduvă bogată. Are trei copii — Nicolae, Maria și Ana.

În 12 Martie 1839 e director al școalelor române din Oradea și Sânicolau.

Între 1854—1864, 20 de elevi primeau dela Jiga câte 50 de florini anual. În 1830 cumpără cu 3116 florini, pentru Biserica cu lună, casa fostului paroh I. Popovici din Ulița Grecească (Orade). În 1844 e trimis cu Em. Gojdu la patriarhul Rojacici pentru un împrumut de 6000 florini.

La 1 Ianuarie 1848, e ales episcop. Își inaugurează activitatea donând 3000 florini.

După exemplul lui donează și Gh. Faur 18 butoaie cu vin. În 1860 cumpără la Tinca un loc pentru biserică și școală.

În 1866 dă 2000 florini pentru biserica din Sânicolau.

La 1868 dă 2000 florini pentru biserica din Velența și 3000 florini pentru ajutorarea comercianților români.

Dă bani pentru Viersuinții Români, Almanahul național și Diorile Bihorului. (Zorile Bihorului).

Numele său va rămâne nemuritor prin întemeierea Internatului dela Oradea care îi poartă numele.

* * * BCU Cluj / Central

Dimitrie Negreanu s'a născut la 15 Octombrie 1832 în Tileagd (Bihor).

S'a făcut negustor în Beiuș. Prin muncă cinstită și pricepută și-a agonisit o avere frumoasă. E de remarcat că prăvălia lui era un fel de *alumneu* (internat) pentru ucenicii pe care îi creștea oameni cinștiți și temători de Dumnezeu. A fost membru al adunării eparhiale din Arad.

A sprijinit în toate împrejurările biserica și școala. Dimitrie Negreanu rămâne nemuritor prin faptul că și-a lăsat întreaga avere bisericii. A lăsat o fundație existentă și azi. Prin literile fundamentale, întemeiază fundațiunea ce-i poartă numele cu scopul de a promova ortodoxia și a veni în ajutorul meseriașilor români din aceste regiuni. Dimitrie Negreanu a avut un rol important la întemeierea internatului ortodox din Beiuș: era o necesitate imperioasă. Liceul din Beiuș a avut întotdeauna un număr mare de elevi ortodoxi. În cartea Păr. Petru E. Papp, „Din trecutul Beiușului” (Beiuș, 1928, p. 18) citim că: „În internatul unit de băieți nu se primeau elevi ortodoxi, cât am fost sub regimul unguresc”.

Nu exista nici catihet ortodox. Orele de religie le făcea protopopul. Primul catihet, care are numai această destinație e Nicolae Diamandi.

În timpul său se întemeiază și Internatul, care numără azi 40 de ani de rodnică activitate.

Dimitrie Negreanu, marele mecenat al Beiușului, moare la 3 Septembrie 1903. Rămâne nemuritor prin sufletul său nobil, prin instituirea fundațiunii din Beiuș și prin întemeierea internatului din Beiuș.

Emulul.

Românizarea personalului din întreprinderi

În Monitorul oficial din 16 Nov. Nr. 270 a apărut următorul decret-lege pentru românizarea personalului din întreprinderi:

Art. 1. — Toate întreprinderile civile sau comerciale, de orice natură, aparținând persoanelor fizice sau persoanelor juridice, cu sau fără scop lucrativ, precum și asociațiunile, fundațiunile și stabilimentele de orice fel, nu vor putea avea în serviciul lor, salariați evrei, decât în condițiunile prezentului decret-lege.

Se exceptează instituțiunile evreești cu caracter strict religios sau cultural.

Art. 2. — Întreprinderile, asociațiunile, fundațiile și stabilimentele prevăzute la art. precedent, sunt obligate să concedieze salariații evrei până la 31 Decembrie 1941, la datele ce se vor stabili prin decizii date de ministerul muncii, sănătății și ocrotirilor sociale, publicate în Monitorul Oficial.

Art. 3. — Salariații evrei concediați în temeiul prezentului decret-lege au dreptul de a fi întrebuințați pentru lucrări de utilitate publică, după normele ce se vor stabili prin jurnalul consiliului de miniștri.

Art. 4. — În vederea acoperirii sarcinilor create prin art. 3 din prezenta lege, precum și a altor cheltuieli necesare cu aplicarea acestei legi, toate întreprinderile, asociațiunile, fundațiunile și stabilimentele prevăzute la art. 1, indiferent dacă au sau nu în serviciul lor salariați evrei și care au mai mult de 5 salariați, sunt obligate la plata unei contribuțiuni de 1% calculată la totalul salariilor plătite tuturor salariaților. Această contribuție este datorată dela data intrării în vigoare a prezentului decret-lege și se va plăti de către întreprinderi, asociațiuni, fundațiuni și stabilimente, la Casele de asigurare, deodată cu contribuția suplimentară de 1,20% prevăzută de art. 111 din legea asigurărilor sociale prin aceeași listă de plată, în același mod și sub aceleași sancțiuni prevăzute de menționata lege.

Casele de asigurare, vor contabiliza aparte această sumă și o vor vărsa lunar Casei Centrale, unde acest fond va fi contabilizat separat la dispoziția ministerului muncii, sănătății și ocrotirilor sociale.

Art. 5. — Se consideră salariat în înțelesul prezentului decret-lege, orice persoană care în schimbul unui salariu, prestează un serviciu, indiferent dacă

țelor economice în lume și marea operă a civilizației constructive“.

Este necesar ca mereu să reamintim maselor sociale ale populației noastre, foloasele acestui „atribut practic al cumpărării și al prevederii“ și să menținem cât mai trează convingerea în binefacerile acestei frumoase virtuți, folositoare atât singuraticilor indivizi, cât și colectivității.

Și cum în țara noastră marea majoritate a populației o formează pătura țărănească, care este un mediu foarte potrivit pentru agonisirea micilor economii, trebuie să ne îndreptăm străduințele în direcția aceasta, încurajând formarea de mici surplusuri, care să nu fie apoi teaurizate pe fundul lăzilor, ci canalizate spre institutele noastre de economii, căci altfel ar rămânea niște simple disponibilități sterile și nefolositoare economiei naționale.

În această direcție, au un rol de îndeplinit și institutele noastre bancare. Ele sunt chemate să strângă micile disponibilități, să le păstreze în mai mare siguranță și să le fructifice într'un mod cât mai avantajos, atât pentru ele, pentru deponenți, cât și pentru societate.

Ca să-și îndeplinească acest rol social-economic, băncile noastre s'au străduit încontinuu să-și mărească soliditatea și să-și asigure o solvabilitate cât mai perfectă, pentru a putea face față cu ușurință, oricărora eventuale ridicări masive din depuneri, din cauza evenimentelor tulburi, sau a neliniștei mai mult sau mai puțin justificate.

De asemenea dobânda oferită la depuneri este destul de ridicată — trei până la patru la sută anual, — fiindându-se seama de procentul maxim de 7°/_o, cât se poate percepe azi la împrumuturi.

Însă mai este o latură de activitate pentru încurajarea și strângerea economiilor și anume: propaganda.

Este necesar și acest stimulent spre agoniseală, spre formarea de mici surplusuri, mai ales în pătura populației noastre dela țară.

Printre mijloacele de care s'ar putea servi propaganda la sate, făcută de institutele noastre bancare, se citează următoarele:

a) Propaganda scrisă, făcută prin ziare și reviste tipărite pe înțelesul tuturor și răspândite în cercuri cât mai largi. De asemenea calendarele de perete, având diferite fotografii și desene simbolice, sunt un mijloc potrivit și ieftin, pentru această propagandă;

b) Un alt gen de propagandă este cea verbală, care s'ar putea face prin coferințe și îndemnuri, date în zilele de Duminică sau sărbătoare.

Rezultate multumitoare pentru încurajarea economiilor în rândul școlarilor, a dat sistemul acordării de premii elevilor silitori, sub forma de libele de depunere cu sume modeste de 50 până la 100 lei, la care s'ar adăuga apoi micile economii de mai târziu

ale școlarilor. De remarcat că prin această metodă se dezvoltă bine simțul de economie la tineret și s'a reușit să se strângă sume de necrezut, în țările din Occident. Chiar și la noi a obținut rezultate frumoase Cassa de Economii și Cecuri Poștale din București, care a împământenit acest sistem.

Nu numai faptul că astăzi se dă o deosebită importanță propagandei în toate domeniile de activitate, ar trebui să ne decidă a o aplica și în stimularea și strângerea economiilor; dar evoluția însăși a vieții economice favorizează acest sistem.

Astfel în domeniul comercial s'a trecut, în decursul timpului dela faza comerțului ambulant, la cea a micilor dughene fixate în locuri potrivite, ca să ajungem astăzi la marile magazine de desfacere, care fac uz de o bogată reclamă și de o mulțime de voiajori comerciali, ce colindă toate colțurile țării.

Pe terenul industrial s'a ajuns de asemenea la o evoluție asemănătoare, care uzează de multă reclamă și propagandă.

Nu numai institutele noastre de bancă se pare că staționează la faza a doua din viața comercială, adică a prăvăliilor fixe, în care negustorul își așteaptă clientela întâmplătoare.

Singura reclamă este aproape numai cea făcută prin afișarea firmei. Iar propaganda este cu totul nulă. Nu se folosesc nici prilejurile potrivite, cum a fost recent și „Sărbătoarea economiei“.

Este deci necesară o acțiune bine coordonată și stăruitor susținută, în orice direcție aducătoare de binefaceri pentru individ și colectivitate.

L. B.

Doi negustori bihoreni (Mecenații Nicolae Jiga și Dimitrie Negreanu).

După anumită concepție istorică, pe care o credem justă, marea carte a trecutului trebuie să noteze pe papirusurile istoriei în primul rând numele creatorilor de așezăminte și instituții culturale, pe binefăcătorii omenirii.

Aceștia trebuiesc studiați, chiar dacă sunt oameni simpli. Prin faptul că au contribuit la ctitorirea așezămintelor, merită să fie trecuți cu caractere mari în anale. În seria mecenaților ardeleni ocupă loc important cei răsăriți din pământul Bihorului. Aci era mai grav amenințată cultura și biserica românească, aci au apărut cei mai mulți mecenați. Din acest colț de țară s'a ridicat Emanoil Gojdu. Tot în Bihor au trăit și au muncit Nicolae Jiga și Dimitrie Negreanu.

Nicolae Jiga s'a născut la 4 Octombrie 1790 în Sânmiclăușul Român (numele de familie Jude).

Face 2 clase de liceu, apoi devine comerciant. În 12 Noembrie 1817 se căsătorește cu Ana Cos-

acesta este manual sau intelectual, precum este personalul de conducere, cu excepția patronului întreprinderii, — cel administrativ, tehnic, de specialitate sau muncitoresc, oricare ar fi modul de salarizare și indiferent de durata sau condițiile de prestare ale serviciului.

Sunt asimilați salariaților: ucenicii, practicanții, precum și cei cari lucrează pentru patron, fără a primi vreun salariu.

În caz de împiedicare și numai pe durata ei, patronul poate fi reprezentat în atribuțiunile lui de un membru al familiei sale.

Sunt considerați membri ai familiei în sensul acestei legi soțul și copiii precum și ascendenții.

Art. 6. — Sunt evrei în înțelesul legii de față, acei născuți din ambii părinți evrei sau numai din tată evreu, indiferent de religie.

Copiii naturali urmează condiția juridică a mamei.

Art. 7. — Nu intră în prevederile articolului precedent:

a) urmașii direcți ai voluntarilor, invalizilor și morților din războiul pentru independență din 1877, dacă actualmente sunt creștini;

b) invalizii din războiul de întregirea neamului;

c) orfanii rămași de pe urma celor căzuți în războiul pentru întregirea neamului din 1916—1918.

Art. 8. — Prin derogare dela dispozițiunile dreptului comun și legilor speciale de reglementarea muncii, salariații evrei concediați în temeiul acestei legi, nu vor putea pretinde și avea dreptul la alte despăgubiri de orice fel derivând din faptul concedierii, decât cele prevăzute în legea de față, după cum se specifică mai jos:

1. Salariații evrei cari vor fi concediați în prima lună dela data publicării prezentului decret-lege, vor primi dela întreprindere o despăgubire globală după cum urmează:

a) cei cu o vechime în serviciu până la 5 ani inclusiv, vor primi echivalentul salariului pe 15 zile;

b) cei cu o vechime de 5—10 ani inclusiv, vor primi echivalentul salariului pe una lună;

c) cei cu o vechime dela 10—20 ani inclusiv, vor primi echivalentul salariului de două luni;

d) cei cu o vechime de peste 20 ani, vor primi echivalentul salariului pe trei luni.

2. Cei concediați în a doua lună, vor primi jumătate din drepturile celor specificați la punctul 1, literile a, b, c și d.

3. Cei concediați în a treia lună, vor primi a treia parte din drepturile celor specificați la punctul 1 lit. a, b, c și d.

4. Cei concediați după a treia lună, n'au dreptul la nicio despăgubire.

În niciun caz, despăgubirile globale prevăzute în acest articol, nu vor depăși suma de 60.000 Lei, pentru fiecare concediat în parte.

Despăgubirile de mai sus vor fi calculate cu salariul avut la data de 1 Septemvrie 1940.

Întreprinderile, asociațiunile, fundațiunile și stabilimentele, nu pot acorda salariaților, niciun fel de despăgubiri, sub nicio formă peste cele stabilite în prezentul articol, nici înainte, nici după concediere.

Nerespectarea dispozițiunilor prevăzute în acest articol se vor constata de organele prevăzute de art. 12 și 26 din prezenta lege și se vor judeca de instanțele prevăzute de legea jurisdicției muncii. În cazul abaterilor prevăzute de al. precedent, întreprinderea va fi obligată să plătească în folosul fondului prevăzut la art. 4 din prezenta lege o amendă egală cu de 10 ori suma sau echivalentul plătit în plus.

Art. 9. — Locurile devenite vacante, prin aplicarea prezentului decret-lege, sau din orice alte motive vor fi completate cu români, alții decât evrei, prin oficiile de plasare ale ministerului muncii, sănătății și ocrotirilor sociale, dându-se preferință refugiaților din teritoriile evacuate, înscriși la comisariatele respective precum și funcționarilor aparținând cadrului disponibil.

Art. 10. — În vederea formării de elemente specializate, ministerul muncii, sănătății și ocrotirilor sociale, va putea impune întreprinderilor angajarea de personal român pe lângă salariații specialiști evrei sau străini.

Personalul angajat în aceste condițiuni, va fi retribuit de întreprindere în primul an cu un salariu de cel puțin 50% din salariul specialistului evreu sau străin, pe lângă care a fost atașat, iar în anii următori cu 75%.

În caz de absolută necesitate, apreciată dela caz la caz, această dublare, poate fi prelungită și peste termenul prevăzut la art. 2, pe termene de încă 6 luni, cu aprobare specială a ministerului muncii, sănătății și ocrotirilor sociale, prin decizii publicate în Monitorul Oficial.

Art. 11. — Întreprinderile, asociațiunile, fundațiunile și stabilimentele prevăzute la art. 1, care nu se vor conforma dispozițiunilor prezentului decret-lege, precum și deciziunilor date de ministerul muncii, sănătății și ocrotirilor sociale, în temeiul acestei legi, cu excepția celor cuprinse în art. 4 și 8, vor fi preluate pentru exploatare de către Stat, potrivit decretului-lege Nr. 3518, publicat în Monitorul Oficial Nr. 244 din 18 Octomvrie 1940, privitor la exploatarea și punerea în valoare a unor bunuri lăsate în nelucrare și cu respectarea dispozițiunilor prezentei legi sau lichidate.

Art. 12. — Constatarea abaterilor dela prezentul decret-lege se va face de organele de control sau inspecție ale ministerului muncii, sănătății și ocrotirilor sociale și un delegat al ministerului economiei naționale, numit la cererea ministerului muncii, sănătății și ocrotirilor sociale, anume delegate în acest scop, prin întocmirea de procese-verbale, care fac dovadă până la proba contrarie.

Organele de constatare, vor trimite, sub sancțiunea destituirii funcționarului vinovat, în termen de 5 zile libere dela întocmirea lor, procesele verbale, ministerului muncii, sănătății și ocrotirilor sociale, care va sesiza comisiunea specială instituită prin prezenta lege.

Art. 13. — Judecarea acestor abateri, se va face de o comisiune specială de judecată, care va funcționa pe lângă fiecare inspectorat al muncii și care se va compune dintr'un magistrat ca președinte, numit de ministerul de justiție, la cererea ministerului muncii, sănătății și ocrotirilor sociale, un delegat al ministerului muncii, sănătății și ocrotirilor sociale și un delegat al ministerului economiei naționale, numit la

cererea ministerului muncii, sănătății și ocrotirilor sociale.

Art. 14. — Comisiunea va judeca, sub sancțiunea disciplinară pentru membrii vinovați, în cel mult zece zile libere dela primirea procesului-verbal, fie la sediul ei, fie la fața locului. Comisiunea va putea pentru motive temeinice, să amâne o singură dată judecata, pe cel mult 8 zile libere.

Comisiunea, din oficiu, va putea face descinderi, dispune percheziții, expertize sau administrarea ori-căror altor probe, pe care le va crede utile.

Art. 15. — Judecarea se va face cu citarea întreprinderii contraveniente și a avocatului Statului în localitatea sediului comisiunei respective, iar martorii vor putea fi aduși prin mandat de aducere în fața comisiunei.

Ministerul muncii, sănătății și ocrotirilor sociale, va putea fi reprezentat în afară de avocatul statului și printr'un delegat special desemnat de minister.

Art. 16. — Comisiunea va constata, prin dispozițivul hotărârii sale numai culpa întreprinderii, asociației, fundațiunii sau stabilimentului, care a violat dispozițiunile prezentului decret-lege, urmând ca sancțiunea lichidării sau preluării întreprinderii de către stat, să fie hotărâtă și aplicată de către ministrul muncii, sănătății și ocrotirilor sociale, conform art. 11 și 12 și următorii din prezenta lege.

Art. 17. — Hotărârea va fi pronunțată în termen de cel mult trei zile libere dela încheierea desbatărilor.

Art. 18. — Hotărârile comisiunei pot fi atacate cu recurs în fața unei comisiuni superioare de judecată, care va funcționa pe lângă ministrul muncii, sănătății și ocrotirilor sociale, compusă din trei magistrați numiți de ministrul justiției la cererea ministrului muncii, sănătății și ocrotirilor sociale, dintre cari un membru al Inaltei Curți de casație și justiție ca președinte și doi dela Curțile de apel.

Art. 19. — Recursul se introduce în termen de 5 zile libere dela data pronunțării hotărârii când partea a fost de față la ultima desbatere a fondului și dela comunicare, când partea a fost liberă.

Recursul este suspensiv de executare.

Recursul trebuie să fie motivat după normele prevăzute de legea organică a Inaltei Curți de casație și justiție și se înaintază președintelui comisiunei speciale de judecată, care dispune înaintarea lui de urgență împreună cu întreg dosarul, comisiunei superioare de judecată.

Recursul va fi judecat cu citarea părților în termen de cel mult 15 zile libere dela primirea dosarului.

În caz de casare, comisiunea superioară va evoca fondul.

Art. 20. — Funcționarii necesari pe lângă comisiunile speciale de judecată și pe lângă comisiunea superioară de recurs, se vor numi de către ministrul muncii, sănătății și ocrotirilor sociale.

Toate cheltuielile de judecată, vor fi suportate de întreprinderile condamnate și se vor stabili prin hotărârile ce se pronunță.

Art. 21. — Hotărârile rămase definitive, vor fi comunicate în termen de cel mult 5 zile libere, ministrul muncii, sănătății și ocrotirilor sociale, care în caz de vină stabilită va dispune prin deciziune publicată în Monitorul Oficial preluarea întreprinderii în exploatare de către Stat, sau lichidarea ei.

În acest din urmă caz, ministrul muncii, sănătății și ocrotirilor sociale va cere și avizul prealabil al ministerului finanțelor și al ministerului economiei naționale. Acest aviz va fi obligatoriu.

Art. 22. — În caz de lichidarea întreprinderilor, asociațiunilor, fundațiunilor sau stabilimentelor, ministrul muncii, sănătății și ocrotirilor sociale, va dispune prin aceeași deciziune și numirea unui lichidator care va proceda la lichidarea acestora, în conformitate cu dispozițiunile legilor comerciale în vigoare, referitoare la lichidarea societăților, pentru cele dintâi, iar pentru asociațiuni, fundațiuni sau stabilimente, potrivit dispozițiunilor legii pentru persoanele juridice.

Din totalul net al sumei rezultate după urma lichidării, lichidatorul este obligat să verse 5%, în folo-ul fondului prevăzut la art. 4 din prezenta lege.

Art. 23. — Atunci când ministrul muncii, sănătății și ocrotirilor sociale va decide preluarea în exploatare a întreprinderii de către Stat, sub formă de regie publică sau mixtă, va stabili și numi și organele de conducere ale întreprinderii, prin derogare dela legea exploatarei avuțiilor publice din 1929, fixându-le și salariile ce urmează a fi plătite de aceste regii.

În același timp, de comun acord cu ministrul economiei naționale, ministrul muncii, sănătății și ocrotirilor sociale, va stabili prin decizie, publicată în Monitorul Oficial, modul de exploatare a întreprinderii potrivit art. 3 din decretul lege Nr. 3518 privitor la exploatarea și punerea în valoare a unor bunuri lăsate în nelucrare, publicată în Monitorul Oficial Nr. 244 din 18 Octomvrie 1940.

Art. 24. — Atât în cazul lichidării, cât și în cazul preluării întreprinderii de către stat, atribuțiunile ori-căror organe de control și supraveghere încetează de drept.

Art. 25. — Întreprinderile, asociațiunile, fundațiunile și stabilimentele prevăzute la art. 1, care vor avea sucursale, filiale sau reprezentanțe de orice fel, în teritoriile cedate și ale căror salariați, de origină etnică română, s'au refugiat, sunt obligate a-i menține în serviciu, cu aceleași drepturi, afară de cazul când numărul acestor salariați refugiați, depășește proporția de 25% din totalul salariaților întreprinderii aflate în țară, în care caz obligativitatea menținerii acestor salariați se aplică în proporția de mai sus.

Art. 26. — Pentru controlul și supravegherea aplicării dispozițiunilor prezentei legi, ministrul muncii, sănătății și ocrotirilor sociale, poate numi în fiecare județ, câte un inspector special de control plătit din fondul arătat la art. 4 din prezenta lege.

Acești inspectori, au dreptul să întocmească și procese-verbale în contra întreprinderilor, asociațiunilor, fundațiunilor și stabilimentelor, cari s'ar abate dela dispozițiunile prezentei legi.

Art. 27. — Toată procedura prevăzută în această lege este scutită de orice fel de taxe de timbru și impozite

Art. 28. — Orice alte dispozițiuni contrarii prezentului decret-lege, sunt și rămân abrogate.

Expunerea de motive

Legea este însoțită de următoarea expunere de motive a d-lui V. Iasinschi, ministrul muncii, sănătății și ocrotirilor sociale:

DOMNULE GENERAL,

Pentru a armoniza viața socială cu interesele și aspirațiunile neamului și cu imperatiile vremii, cari

sunt și ale statului legionar, — o românizare cât mai completă în toate domeniile și în primul rând în cel al muncii, nu mai poate întârzia.

Legiuirile de până acum, prin însăși construcția lor, au putut fi eludate și chiar întrebuițate în favoarea elementelor împotriva cărora ele au fost create.

Statisticele oficiale dovedesc că în ultimii patru ani, cu toată avalanșa de legi așa zise de românizare, personalul întreprinderilor n'a fost naționalizat nici cu 1%.

Pe de altă parte din cauză că întreprinderile s'au organizat pe principii complet ostile pătrunderii elementului românesc, acesta a rămas la periferia vieții economice, iar producția de intelectuali a găsit deschis un singur deșeu: aparatul de Stat. În felul acesta Statul s'a încărcat cu surplus de funcționari, anchilozându-se fără a putea cel puțin satisface cerințele. Situația s'a agravat prin obligația urgentă de a găsi plasament pentru refugiați.

Problema clasei mijlocii românești, vitală ființei noastre etnice, trebuie rezolvată fără întârziere.

Nici apărarea națională nu poate fi asigurată atunci când producția și secretele ei sunt în mâini cari s'au dovedit totdeauna dușmane.

Celelalte state naționale, — în care problema s'a pus mai puțin acut decât în România, — au pornit la rezolvarea ei imediat și în chipul cel mai drastic, paralizând toate posibilitățile de desagregare și sabotare.

Ținând cont de gravitatea problemei și necesitatea de a o rezolva în toate aspectele ei și prin orice mijloace, prezentăm alăturatul proiect de decret-lege care oferă în același timp soluțiile cele mai umane posibile.

Se dă puțința întreprinderilor să-și româneze complet personalul până la 31. XII. 1941. Această românizare se va face treptat asigurând elementului evreesc concediat despăgubiri echitabile precum și

mijloace de existență în viitor prin oficiile de plasare ale ministerului muncii, sănătății și ocrotirilor sociale.

Au fost exceptați dela concediere acei evrei cari au dovedit sentimente leale față de Stat.

În laturile cari influențează economia națională, românizarea se face de acord cu ministerul finanțelor și ministerul economiei naționale pentru a armoniza astfel interesele generale ale Statului.

Pentru cei care vor încerca să saboteze această operă de capitală importanță pentru existența și viitorul neamului românesc s'au prevăzut măsuri drastice și imediat aplicabile.

Încadrând toate aceste măsuri într'o tehnică de execuție rapidă și simplă, avem onoare a supune pentru aprobarea și semnătura domniei-voastre alăturatul decret-lege pentru românizarea personalului din întreprinderi.

Primiți, vă rugăm, domnule general, asigurarea înaltei noastre considerațiuni.

Ministrul muncii, sănătății și ocrotirilor sociale,
(ss) V. IASINSCHI

Banca „Furnica“, soc. an. Făgăraș.
Capital social 10.000.000 Lei. — Rezervă 3.200.000 Lei.
Sucursală în Sighișoara — Inscrisă în reg. soc. banc. sub. Nr. 41/1934.

AVIZ

Prin prezenta aducem la cunoștința deponenților noștri, că în urma reducerii dobânzilor scontului, suntem siliți a reduce și noi, începând cu 1 Ianuarie 1941 dobânda de 4% dela depunerile spre fructificare la 3 5/10%. Impozitul mobilier se va reține din dobânzi.
Consiliul de administrație.

„BANCA CENTRALĂ“, pentru Industrie și Comerț, S. A., Cluj—Turda

CONVOCARE

Domnii acționari ai „BĂNCII CENTRALE“ pentru Industrie și Comerț S. A. sunt convocați în

Adunare Generală Extraordinară,

pe ziua de Duminecă, 8 Decembrie 1940, orele 10 a. m., la sediul social din Turda. În caz că nu s'ar întruni numărul de acționari cerut de Statut și lege, se convoacă pentru a doua oară adunarea pe ziua de Luni, 9 Decembrie 1940, la aceeași oră și în același loc, ambele adunări având să delibereze asupra următoarei

ORDINE DE ZI:

1. Constituirea și deschiderea adunării;
2. Ratificarea hotărârii Consiliului de Administrație din 22 Octombrie 1940 prin care sediul a fost mutat dela Cluj la Turda și s'au înființat sucursale în București și Cluj;
3. Modificarea următoarelor articole din Statute: Art. 2, alin. 1, propoziția întâia, art. 8, alin. 3, propoziția întâia, art. 9, art. 10, art. 15, alin. 1, art. 19, alin. 1, 2, 3, art. 27, alin. 1, art. 35, pentru a se preciza mutarea sediului și a se pune de acord cu noile legiuiri;
4. Acceptarea demisiunilor a 6 membri din Consiliul de Administrație, limitarea numărului administratorilor la 5 și desemnarea administratorilor respectivi;
5. Acceptarea demisiunii unui censor și completarea Consiliului de Censori;
6. Eventuale propuneri.

Turda, 11 Noembrie 1940.

Consiliul de Administrație.

„PRIMA ARDELEANĂ“, societate anonimă de asigurări generale.

CONVOCARE

Domnii acționari ai societății anonime de asigurări generale „PRIMA ARDELEANĂ“ se invită prin aceasta la

Adunarea Generală Extraordinară,

ce se va ține la 10 Decembrie 1940, orele 12 din zi, în birourile societății din Cluj, Str. Universității Nr. 1 pe lângă următoarea

ORDINE DE ZI:

1. Deschiderea și constituirea Adunării Generale;
2. Deciziune privitoare la încetarea activității societății pe teritoriul cedat în urma arbitrajului dela Viena;
3. Deciziune asupra cedării portofoliului din teritoriul cedat, în ramura elementară, accidente și vieață;
4. Deciziune privitoare la modificarea alin. 2 al paragrafului 2 din Statutele societății în sensul următor;

Textul vechiu :

Sediul societății este
Clujul

Textul nou :

Sediul societății este
Sibiu

Acționarii care doresc a lua parte la aceasta Adunare Generală Extraordinară, sunt rugați a-și depune acțiunile sau eventualele procuri la sediul societății din Cluj, sau la reprezentanțele ei generale cel mai târziu până la 7 Decembrie 1940.

Cluj, la 19 Noemvrie 1940.

Consiliul de administrație.

Banca „FURNICA“, societate anonimă Făgăraș.

Capital social deplin vărsat 10.000.000 — Lei. — Rezerva 3.200.000 — Lei.

Sucursală în Sighișoara.

Inscrisă în Reg. Soc. Banc. Nr. 41/1934.

CONVOCARE

Domnii acționari ai Băncii „Furnica“ soc. anon. în Făgăraș, sunt invitați în baza art. 26 din statute pe ziua de 14 Decembrie 1940, orele 11 a. m. la

Adunarea Generală Extraordinară,

care se va ține în Făgăraș, Piața Unirii Nr. 1, în localul societății.

În baza art. 2 din Decretul-Lege Nr. 3072 din 7 Septembrie 1940, aceasta adunare poate delibera și decide cu quorumul și majoritatea prevăzută de art. 210, al. 2 din Codul Comercial Carol al II-lea.

ORDINEA DE ZI:

1. Modificarea art. 12, al. 1, 15, 19 și art. 21, al. 1 din statute. Textul modificat va fi :
art. 12, al. 1. Consiliul de administrație se compune din 3 membrii români aleși de adunarea generală ordinară pe termen de trei ani.
art. 15. Abrogat.
art. 19. Abrogat.
art. 21, al. 1. Adunarea generală va alege 3 cenzori ordinari și 3 cenzori supleanți pe termen de trei ani, cari vor avea domiciliul în Făgăraș, iar censorul expert va putea avea domiciliul și în altă localitate;

2. Primirea demisiilor membrilor Consiliului de administrație și a membrilor Consiliului de cenzori;
3. Eventuala alegere a consiliului de administrație;
4. Eventuala alegere alor 3 cenzori și alor 3 cenzori supleanți;
5. Cererea directorului executiv Matei Jida de a funcționa ca censor la Albina, institut de credit, Sibiu.

Făgăraș, la 9 Noemvrie 1940.

Consiliul de administrație.

Domnii acționari, care voesc să participe la adunarea generală în persoană sau prin procură conform art. 28 din statute, trebuie să depună acțiunile lor, trecute în registrele de acțiuni ale societății, precum și procurile timbrate, cu cel puțin o zi înainte de adunarea generală, la casa societății din Făgăraș și Sighișoara, la „Albina“, inst. de credit și de economii din Sibiu, la „Olteana“, casă de economii din Viștea de Jos.